

Давида и сына его Соломона и о ихъ мудрости,“ въ която са разказва съ приказниченъ тонъ за бѣгството на Соломона изъ родителскиятъ домъ, за неговите похождения, за възвръщанieto му въ родителската къща, за открадването на Соломоновата жена отъ царь Пора и за хитрото ѝ върщанie назадъ (тоя мотивъ са повтаря и въ нѣмската поема отъ 12 вѣкъ: *Salomon und Morolf*); „Притча царя Соломона о цари Китоврасъ“, въ която Китоврасъ замѣнява царь Пора въ първата редакция; „Повѣсть о Китоврасъ“, страшно чудовище, което било побѣдено отъ Соломона и употребено за изгражданieto на ерусалимскиятъ храмъ; „Сказаніе о премудрости царя Соломона и о южской царицѣ и о философѣхъ“, въ което между друго мъдростта на Соломона са доказва съ „хитро“ разгатване различни гатанки; „Повѣсть о царѣ Дарьявѣ“, и най-послѣ знаменитите „Соломоновы суды“³⁾.

Сичките тие литературни труди, като захва-
неме съ преводътъ на свѣщенното писанie и съ
богослужебните книги, преводите изъ религиозно-
догматическите произвѣдения на византийската ли-
тература, Номоканонътъ, византийските лѣтописци,
собственните произвѣдения на бжлгарските писатели,
най-послѣ преводите на византийските повѣсти, ро-
мане и митически сказанія, — сичките тие про-
извѣдения, които са появяле въ бжлгарската ли-
тература, — послѣ ввожданието на християнството,
— преминувале готови у сжрбете и у русите. Бжл-

³⁾ Гл. въобще подробности и текстѣ за тая литература въ
моиятъ „Очеркъ литературы и исторіи стар. повѣстей рус-
скихъ.“ Спб. 1857.